

Jak motywować swoje dziecko do nauki?

Praktyka szkolna pokazuje, że uczniowie uczą się mechanicznie wtedy, kiedy nie znają celu i przeznaczenia wiedzy, gdy wątpią w jej wartość oraz zastosowanie w życiu. Dziecko, które nie otrzymało odpowiedzi na nurtujące je pytania typu: "Po co ja się tego uczę?", " jak to wykorzystam? " zapoznaje się z nimi tylko powierzchownie, pamięta je krótko i nie jest w stanie ich zastosować, a nawet odtworzyć.

Co zatem powinien robić rodzic, kiedy musi stawić czoła takiej sytuacji?

W domu czeka go mnóstwo pracy. Przede wszystkim pokazywać dziecku cel uczenia się poszczególnych umiejętności. Małemu dziecku bardzo jasno można wyjaśnić cel nauki czytania – „ ta umiejętność przyda ci się, kiedy chcesz sprawdzić w gazecie kiedy jest twoja ulubiona bajka”, albo: „ jak nauczysz się liczyć, będziesz mógł sprawdzić ile dni zostało do twoich urodzin”. Warto obserwować swoje dziecko, poznawać jego zainteresowania i pasje, starać się wyczuwać jakie ma oczekiwania. Z drugiej strony konsekwentnie wpływać na proces uczenia się, kształtować umiejętności i przyzwyczajenia.

Jak je motywować?

Na motywację wpływa zarówno to jaki bagaż doświadczeń ma dziecko, jak również jego otoczenie. To one kształtują gotowość dziecka do uczenia się. Chcąc zrozumieć motywację naszego dziecka warto zwrócić uwagę na to, czy dąży do tego czego pragnie i unika tego czego się obawia. Warto więc dowiedzieć się czy dziecko uczy się by mieć wiedzę, czy po to by uniknąć złej oceny. Ważne jest też to, jak mocno na coś pracuje oraz jak to przeżywa. Skupmy się zatem na tym, by być nastawionym pozytywnie wyłapywaniu mocnych stron dziecka. Kiedy narysuje pierwsze szlaczki pochwalmy raczej zaangażowanie, zamiast krytykować zagniecioną kartkę. Będzie wtedy chętnie rysować, a zagniecenia z czasem znikną.

Pamiętajmy o tym, że dzieci lubią zasady i konsekwencje. Często się im to nie podoba, ale rosną szczęśliwsze, bardziej ambitne i lepiej przystosowane do życia. Zatem jeśli obiecamy mu coś w zamian za jego zaangażowanie w jakąś czynność pamiętajmy jak ważne jest dotrzymanie słowa.

Kiedy ponoszą porażkę, naszym zadaniem jest pokazać im jak ją przeżyć. Dom powinien być schronieniem, gdzie można "leczyć rany" i gdzie dziecko powinno być akceptowane bez względu na to, jaki popełniło błąd. Kiedy dostanie słaby stopień nie krzyczymy, ale też nie bagatelizujemy tego. Można powiedzieć dziecku: „ta ocena pokazuje, czego się jeszcze nie nauczyłeś i nad tym trzeba mocniej popracować”.

Zwróćmy uwagę na to by częściej chwalić niż krytykować. Z tego drugiego jednak nie rezygnujemy. Pamiętajmy jednak, aby krytyce poddawać działanie dziecka, a nie jego jako osobę. Naszym zadaniem jest umiejętnie korzystać z obu narzędzi wychowania i motywowania. W ten sposób dzieci nie będą bały się naszego niezadowolenia i nie zamkną się przed nami.

Przygotujcie wspólnie miejsce pracy.

Ogranicz do minimum wszystko to, co może rozpraszać dziecko. Zadbaj o dobrą atmosferę podczas nauki – zdenerwowane czy przestraszone dziecko nie zapamięta zbyt wielu informacji. Pokaż mu, że ma w tobie oparcie i wierzysz w jego możliwości. Kiedy pomagasz swojemu dziecku w nauce staraj się odnosić do rzeczywistości to, co mu tłumaczysz, wspieraj się przykładami. Mobilizuj do samodzielnego wyszukiwania informacji i ich omawiania. Kiedy zupełnie sobie nie radzi z jakimś zadaniem pomóż mu, żeby zupełnie nie zwątpiło w siebie. Pokaż mu, że ty czasami też czegoś nie wiesz albo popełniasz błędy. Słuchaj uważnie tego, co mówi i nie przerywaj mu. To nauczy go szacunku do rozmówcy.

Postaraj się pokazać mu, że nauka może być pasjonującą wyprawą do tajemniczego świata, podczas której stanie się detektywem, naukowcem i czarodziejem. Jeżeli zaczniecie w ten sposób to macie szansę na to, że dziecko się usamodzielni w zdobywaniu wiedzy, będzie zmotywowane, a wasza relacja będzie oparta na zaufaniu.

Autor: NINTU - Pracownia psychologiczna

źródło: http://czasdzieci.pl/ro_artykuly/id,297ec6.html

Wskazówki dla rodziców

1. Od najmłodszych lat rozwijaj naturalną ciekawość dziecka, wzbudzaj jego motywację do poznawania nowych rzeczy, do nauki poprzez:
 - systematyczne wyprawy do księgarni – niech dziecko samo wybierze sobie jakąś książeczkę czy czasopismo
 - organizowanie wycieczek do muzeów, na wystawy, oglądanie z dzieckiem ciekawych programów w TV i rozmawianie o nich!
 - rozwiązywanie krzyżówek, zagadek, zabaw logicznych itp.

- wykorzystywanie codziennych czynności i zdarzeń do ćwiczenia różnych umiejętności np., liczenia, logicznego myślenia itd.
- dawanie przykładu własnym zachowaniem – spędzając wolny czas czytając prasę, książki, oglądając programy popularnonaukowe itp.

2. Dawaj dziecku do zrozumienia, że nauka jest ważna – nie mów, że to strata czasu, nie zwalnij z udziału w lekcjach z błahych powodów.

3. Wykazuj zainteresowanie karierą szkolną dziecka i wspieraj je w niej:

- interesuj się tym, co wydarzyło się w szkole, rozmawiaj o tym, czego dziecko się nauczyło,
- wdrażaj dziecko do systematyczności, naucz dobrej organizacji pracy (odrabianie lekcji o tej samej porze, ale nie bezpośrednio przed lub po szkole) i zadbaj o odpowiednie miejsce do nauki (stały kącik do pracy, odpowiedniej wysokości stół i krzesło, dobre oświetlenie - światło powinno padać z lewej strony; u dziecka leworęcznego – z prawej, zapewnienie ciszy i spokoju niezbędnego do prawidłowej koncentracji uwagi,
- pomagaj dziecku w odrabianiu lekcji i pokonywaniu trudności – nie oznacza to jednak, że masz wykonać zadanie za dziecko! Pomóż mu zrozumieć polecenie, zaplanujcie poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udziel wskazówek naprowadzających dziecko i daj mu szansę samodzielnego rozwiązania zadania, a tym samym doświadczenia sukcesu (to buduje wiarę we własne możliwości i rozwija motywację do pracy).
- unikaj atmosfery napięcia, nie okazuj ciągłego niezadowolenia, lecz szukaj mocnych stron swojego dziecka i udzielaj mu wsparcia. Stosuj pochwały zamiast mówić „z ciebie to już nic nie będzie”. Chwal – za osiągnięcia, lecz

także za włożony wysiłek. Nie ogólnie, lecz za konkretną rzecz, np. jeśli dziecko szybko wykona zadanie, pochwal, że zrobiło je szybko i dobrze; jeśli trwało to dłużej – pochwal za wytrwałość.

- nie porównuj dziecka do rodzeństwa, kolegów, lecz do poprzedniego jego poziomu i umiejętności – uświadamiasz mu w ten sposób jego postępy i motywujesz do dalszej pracy
- w przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia przez nie porażki – nie zaprzeczaj jego uczuciom mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwij jego uczucia (np. widzę, że: jest ci bardzo smutno z tego powodu, że jesteś rozczarowany, że zadanie to sprawia ci trudność), zachęć je do wymyślenia, jak można rozwiązać dany problem, zaproponuj własne pomysły i wspólnie zdecydujcie, które pomysły wydają się możliwe do zrealizowania.

Pamiętaj!

Brak motywacji do nauki wynika najczęściej z nie wykształcenia u dziecka nawyków do uczenia się, bądź też jest skutkiem doznanych przez dziecko niepowodzeń.

Dziecko potrzebuje Twojego zrozumienia, wsparcia i wiary, że sobie poradzi!

Warto przeczytać: Adele Faber i Elaine Mazlish „Jak mówić, żeby dzieci się uczyły – w domu i w szkole”.

Opracowała: psycholog mgr A. Mukomiłow

źródło: www.ppp.powiatsuski.pl